

Socialministerens bemærkninger til henvendelse af 15. marts 1973 fra Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalg.

1. Med hensyn til kontaktudvalgets bemærkninger vedrørende lovforslagets anke-regler henvises til besvarelsen af spørgsmål 72.

2. Efter socialministeriets opfattelse ville det betyde et afgørende brud med et af de grundlæggende principper bag lovforslaget, hvis der skulle indføres en almindelig adgang for den enkelte til at henvende sig direkte til den myndighed, der skal yde en hjælpeforanstaltning, i stedet for til det sociale udvalg. En sådan ordning ville vanskeliggøre udvalgets mulighed for en samlet bedømmelse af såvel den enkeltes som familiens behov for bistand og indskrænke udvalgets mulighed for at vælge mellem alternative hjælpeforanstaltninger.

3. Det har ved udarbejdelsen af lovforslaget været betragtet som en helt naturlig forudsætning, at den, der henvender sig til de sociale myndigheder om bistand, i videst muligt omfang medinddrages i overvejelserne om, på hvilken måde hjælpen bedst kan ydes. Dette vil blive nærmere uddybet i de cirkulærer, der skal udsendes i tilknytning til bistandsloven. Specielt med hensyn til spørgsmålet om den enkeltes valg mellem flere plejehjem og visitation til de særlige plejehjem henvises til socialministeriets bemærkninger til Landsforeningen af Vanføres henvendelse af 8. marts 1973 til socialudvalget.

4. For så vidt angår bestemmelsen i forslaget § 28, stk. 2, om muligheden for at iværksætte fælles vejledningsordninger for flere kommuner kan bemærkes, at bestemmelsen er begrundet i ønsket om at give flere mindre kommuner mulighed for at benytte den samme kreds af særlige sagkyn-

dige, men at der ikke derigennem tilsigtes nogen fravigelse fra princippet om, at alle henvendelser fra den, der søger bistand, skal ske til den sociale forvaltning i opholdskommunen. En tilsvarende regel findes for familievejledningen i børneforsorgslovens § 19, stk. 2.

5. I forbindelse med kontaktudvalgets bemærkninger om niveauet for den forbigående hjælp kan henvises til, hvad der er anført i de indledende bemærkninger til lovforslagets afsnit III. Det skal i forbindelse hermed specielt fremhæves, at det alene er hjælpen til selve underholdet, dvs. til kost og beklædning, der skal holdes inden for folkepensionsbeløbet, medens der herudover ydes hjælp til fuld dækning af rimelige faste udgifter, først og fremmest husleje. Endvidere kan hjælp til enkeltudgifter ydes under de særlige betingelser, der er angivet i § 40, stk. 1.

6. Om finansieringsreglerne kan i almindelighed bemærkes, at det er et af de grundlæggende principper bag lovforslaget at få de mange forskelligartede refusionsregler i de 6 gældende love, som bistandsloven skal træde i stedet for, afløst af en fælles regel. Specielt om rådgivning kan anføres, at denne virksomhed forudsættes udøvet i så nær forbindelse med de sociale forvaltningers øvrige sagsbehandling, at det ikke vil være praktisk muligt at udskille administrationsudgifter som udgifter til rådgivning.

7. Til kontaktudvalgets bemærkninger om det private initiativ i forbindelse med oprettelse af institutioner kan bemærkes, at lovforslaget viderefører den ordning, der kendes fra omsorgsloven, hvorefter en privat selv-ejende institution kan indgå på lige fod med